

ІНСТРУКЦІЯ З МОНТАЖУ ПРОДУКТІВ КЕРАМІКИ PARADYŻ

Перед монтажем продуктів Кераміки Paradyż, ознайомтеся з їхніми параметрами та призначенням, вказаними виробником у Декларації експлуатаційних характеристик і Технічному паспорті виробу, доступними за адресою www.paradyz.com/deklaracje, <https://deklaracje.paradyz.com.pl/>.

Продукція Кераміка Paradyż відповідає критеріям, викладеним у стандарті EN 14411: 2012 (Керамічна плитка. Визначення, класифікація, властивості, оцінка відповідності та маркування) і Європейській технічній оцінці ETA-19/0861 від 30.12.2019.

Асортимент

Декор - керамічні та скляні планки, фасонні деталі і вставки з нанесеним оздобленням, наприклад, металізаторами, дзеркальним покриттям, металевими елементами і сталевими прикрасами.

Monoporosa – це група настінної плитки з водопоглинанням $E_b > 10\%$, призначеної для приміщень з температурою вище 0°C . Використовувана у виробництві глазур унеможливорює їх монтаж на підлозі.

Monocottura – глазурована плитка з водопоглинанням в межах $0,5\% < E_b \leq 3\%$. Плитка, вироблена за цією технологією, призначена для монтажу на стіні та підлозі як всередині, так і зовні будівель. Її конкретне використання залежить від наявного параметра стійкості до стирання *PEI*.

Клінкер - клінкерні вироби з водопоглинанням у межах $0,5\% < E_b \leq 3\%$ виробляються у глазурованому та неглазурованому варіанті. Їх можна використовувати як покриття стін та підлоги всередині та зовні будівель.

Керамограніт – це керамічна плитка з водопоглинанням $E_b < 0,5\%$, яка є найтвердішим видом керамічного матеріалу. Завдяки низькому водопоглинанню вона є морозостійкою. Випускається у глазурованому та неглазурованому вигляді, призначений для облицювання стін та підлог.

→ **Глазурований керамогранті (GL)** - доступний у різних видах поверхонь: матова, глянсова, напівполірована і полірована, з необмеженими варіантами дизайну. Детальне використання плитки залежить від виду поверхні та параметра стійкості глазури до стирання *PEI*. Призначений для внутрішнього та зовнішнього застосування.

→ **Неглазурований керамогранті (UGL)** - це матова, полірована та структурна плитка зі світлим або кольоровим черепком. Виготовлені за технологією одного засипання, вони доступні в однорідних кольорах (*моноколір*) і з гранульованим візерунком (*сіль і перець*). Для плитки, виготовленої за технологією подвійного засипання, верхній шар декору являє собою суміш кольорових гранулятів, що дозволяє отримати унікальні візерунки з тональними переходами. Призначена для внутрішнього та зовнішнього використання.

Найважливіші експлуатаційні параметри

Параметр PEI - визначає клас стійкості до стирання глазурованої плитки. Виражається двома числами. Перше визначає клас стирання, друге - кількість обертів циліндра (з відповідно підібраним абразивним матеріалом), після чого помітні зміни на поверхні глазури. Класифікація стійкості до стирання глазурованої керамічної плитки (у дужках кількість обертів): Клас 0 (100); Клас 1 (150); Клас 2 (600); Клас 3 (750, 1500); Клас 4 (2100, 6000, 12000); 5 клас (Понад 12000).

Ковзання - Параметр, який визначається двома методами:

→ Тест на ходьбу - пандус

Ковзання визначається виходячи з отриманого прийнятного кута - кута нахилу випробовуваної поверхні, при якому особа, що проводить випробування, досягає межі безпечної ходьби. Для позначення властивостей ковзання підлогової плитки використовуються символи R9 - R13 - чим вищий параметр R, тим менш слизька плитка. Плитка зі значенням допустимого кута нижче 6° не класифікується як протиковзна.

Середнє значення допустимого кута [°]	Клас протиковзності
6 - 10	R 9 - (найменший опір)
10 -19	R 10 - (нормальний опір)
19 -27	R 11 - (хороший опір)
27- 35	R 12 - (високий опір)
> 35	R 13 - (дуже високий опір)

→ Маятниковим методом

Опір ковзанню (PTV) визначається за допомогою маятникового тесту. Під час його руху, за допомогою каліброваної шкали, визначається сила тертя між ковзуном і поверхнею досліджуваного зразка, шляхом вимірювання зменшення прогину маятника. Випробування проводять на сухій поверхні та змоченій водою. Класифікація ризику ковзання PTV: високий 0-24, помірний 25-35, низький 36+.

Калібр - в межах допуску, встановленого стандартом, плитки згруповані у відповідні діапазони розмірів - калібри. Цей параметр стосується лише неректифікованої плитки для підлоги. Кожна упаковка позначена калібром і відповідними діапазонами розмірів.

Ректифікація - це механічна обробка краю плитки під прямим кутом до її поверхні. В результаті плитки, що зазнають такої дії, отримують уніфікований розмір. Цьому обробленню підлягає як настінна, так і підлогова плитка.

Відтінок - інтенсивність забарвлення глазурованої плитки (друк - фон) щодо прийнятого взірця. Для неглазурованої плитки різниця виникає внаслідок інтенсивності забарвлення гранулятив, що входять до складу плитки.

Тональність - це диференціація візерунку, графіки та кольору плитки. З огляду на різноманітність декорів, що імітують зовнішній вигляд, наприклад, каменю, дерева або бетону, плитка тонального характеру не створює плавного переходу графічних елементів.

Після придбання плитки

Транспортування

Під час транспортування керамічних виробів піддони слід розташовувати близько один до одного. Необхідно забезпечити вільні місця, щоб запобігти зміщенню вантажу. Керамічну плитку завжди слід транспортувати у вертикальному положенні, розміщуючи упаковку на довшому краї (це не стосується мозаїки, для якої рекомендується транспортувати її в горизонтальному положенні). Скляні вироби та декори, що містять скляні елементи, через їхню сприйнятливість до пошкоджень, слід транспортувати з особливою обережністю. Упаковки з продуктами вагою понад 25 кг повинні перевозитися за допомогою іншої особи або за допомогою транспортних пристроїв.

Складування (зберігання)

Піддони слід зберігати на рівній, твердій і сухій основі. Плитку слід захищати від вологи, неморозостійкі вироби також слід захищати від температури $T \leq 0^{\circ}\text{C}$. Інформація про допустиму висоту зберігання піддонів з готовим продуктом міститься на етикетці піддону.

Перед початком монтажних робіт

Роботи слід розпочати з ретельної перевірки маркування на упаковці плитки та якості самого керамічного матеріалу. Для плитки, що укладається на одну поверхню, калібр і відтінок повинні бути однаковими. При укладанні виробів тонального характеру рекомендується змішувати плитку з різних упаковок, оскільки відмінності в графіці та кольорах - це передбачуваний ефект. Етикетки/упаковку слід зберігати для можливої подальшої ідентифікації товару у разі потреби додаткового замовлення товару.

Під час монтажу слід дотримуватися правил будівельної практики, дотримуватися рекомендацій, що містяться в посібниках з будівництва і професійній літературі.

Підготовка основи

Підготовка основи, на яку ви збираєтеся укласти плитку, повинна починатися з її ретельного очищення. Слід видалити всі забруднення, залишки фарби, пил та інші шари, що відшаровуються. Основа повинна бути стійкою, компактною і рівною, також необхідно перевірити її горизонтальність/вертикальність та вміст вологи. Якщо на поверхні є нерівності, їх слід вирівняти, наприклад, за допомогою самовирівнюючого або вирівнюючого розчину.

Одним з останніх етапів підготовки поверхні до монтажу кераміки є ґрунтування. Застосування відповідної ґрунтовки збільшує адгезію, вирівнює та зменшує вбираючу здатність основи.

Не забувайте враховувати дилатацію поверхні.

Неправильно підготовлена основа призводить до майбутнього відшарування плитки, а отже, і до її розтріскування.

Розпланування плитки

Процес укладання повинен починатися з розпланування, визначення осі укладання з урахуванням компенсаційних швів та укладання плитки «насухо» на підлозі.

Запропонована кількість форматів та різноманітна графіка в одній колекції дозволяє отримати дуже цікаві ефекти композиції.

Керамічна плитка має допуск на рівність поверхні, що найчастіше спостерігається у випадку довгих і вузьких продуктів. Щоб компенсувати будь-які відхилення, які можуть виникнути під час монтажу, ми розміщуємо їх з максимальним зсувом до 1/3 довжини сусідньої плитки. Це дозволить досягти подібного ефекту, як у випадку з дошками або панелями, і одночасно забезпечить рівну і пряму поверхню підлоги.

Крім того, для вирівнювання поверхні рекомендується використовувати системи вирівнювання. Слід мати на увазі, що для ректифікованої плитки мінімальна ширина швів становить 1,5 мм, а для неректифікованої плитки повинна застосовуватися мінімальна ширина швів 3 мм.

Розширення поверхні

Розширювальні шви слід застосовувати в місцях, де виникають найбільші напруження на межі використання матеріалів з різними параметрами (стовпи, стіни тощо) матеріальних конструкцій. Вони забезпечують природну роботу окремих матеріалів, зменшуючи напруження, що виникають внаслідок природного розширення і стискання матеріалів, з яких виконано все облицювання. Зазор слід заповнити постійно еластичним матеріалом, щоб запобігти зміщенню елементів один щодо одного. Слід прагнути до розширення поверхні, подібної за формою до квадрата (пропорція сторін макс. 1: 2) із застосуванням розширення краю - периметра, що відокремлює поверхню підлоги від стіни. Всі наявні в основі розширювальні шви слід перенести на шар укладеної плитки. Максимальна площа без розширення - 25 м², а у випадку підлоги з підігрівом 16 м².

Підлога з підігрівом

Перед початком робіт з укладання плитки потрібно провести повну процедуру «попереднього нагрівання» стяжки. Матеріали, що використовуються для підготовки основи з теплою підлогою, повинні використовуватися відповідно до рекомендацій виробника (товщина, час схоплювання тощо), а роботи з укладання плитки завжди слід виконувати при вимкненому підігріві підлоги.

Укладаючи плитку на підлогу з системою теплої підлоги, не забувайте використовувати поверхневу дилатацію, що відокремлює незалежні робочі зони підігріву.

Враховуючи різницю температур, підлогу слід, якщо це можливо, розділити кожні 9 - 16 м².

Різання плитки

Різання як обробка плитки і декору (нарізання, розрізання, шліфування, вирізання отворів) не створює жодних проблем, якщо ми використовуємо для цього відповідні інструменти в поєднанні з професіоналізмом особи, що виконує обробку. Плитку слід різати спеціальними пристроями, наприклад, ламалкою/гільйотиною або шліфувальною машиною з відповідним ріжучим диском. Застосування алмазних або інших пилок з однаковою технікою різання дозволяє отримати краї з рівною обробкою. Однак для вирізання отворів слід використовувати алмазні свердла або відповідні ножівки.

Важливим аспектом під час обробки є ступінь зносу інструменту та тип матеріалу, який ріжуть. Нарізи як правильної, так і неправильної форми також можна виконати з допомогою технології WATERJET (за допомогою струменя води з додаванням абразиву під високим тиском).

Приклеювання плитки

Після збору розпланованої плитки слід перейти до її монтажу. Вибір відповідного клею залежить від місця монтажу (наприклад, мокра зона, всередині та зовні будівлі) та виду основи (наприклад, бетон, гіпс). Розмір плитки та її вид (класифікація плитки за водопоглинанням) вимагають використання клейового розчину з відповідною адгезією. Технічний паспорт клею повинен містити інформацію про те, чи підходить він для застосування, наприклад, для теплої підлоги. Клей слід готувати відповідно до інструкцій виробника, з особливим упором на кількість води для змішування та час відкритості, протягом якого розчин підтримує належну адгезію, і час схоплювання.

Плитку завжди слід укладати, використовуючи шов, оскільки, якщо її укласти «встик», вона утворює щільне облицювання, дуже чутливе до будь-якого напруження. Основна функція шва полягає в урівноваженні напружень, що виникають внаслідок коливань температури або деформацій (роботи) основи. Клейовий розчин слід наносити на попередньо підготовлену основу, а його товщина повинна відповідати рекомендаціям виробника. Розчин слід розмазувати зубчастим шпателем, розмір зубців повинен бути пристосований до розміру плитки. Покладіть плитку на нанесений клей і натисніть на неї, а потім злегка посуňte її на основі, що дозволить забезпечити її відповідне закріплення. Використання т. зв комбінованого способу, коли клей наноситься як на основу, так і на плитку, усуває утворення пустот під керамічним матеріалом.

Керамічне облицювання повинно забезпечувати постійний зв'язок із основою (воно не повинно видавати глухих звуків при легких постукуваннях). При монтажі плитки дотримуйтесь рекомендацій виробника застосовуваних будівельних хімічних речовин.

Затирання плитки і декору

Затирання плитки і декору слід починати після того, як вони будуть повністю з'єднані з основою (протягом часу, передбаченого виробником клею), враховуючи час для випаровування води для змішування з матеріалу, що використовується для монтажу. Якщо затирання виконано занадто рано, залишок вологи під матеріалом може призвести до зміни кольору. Перед затиранням всього облицювання обов'язково необхідно виконати тест на затирання на невеликому фрагменті плитки і провести контрольну чистку, щоб визначити вплив фуги на використовуваний вид плитки. Якщо залишки фуги важко усунути, слід змінити вид використовуваної фуги або просочити поверхню плитки. Для затирання декору не слід використовувати грубозерністі фуги. Декор може бути схильним до подряпин, тому рекомендується використовувати акрилові, силіконові або інші, які не викликають подряпин, фуги. Під час затирання поверхню декору слід захистити, наприклад, малярською стрічкою. Для отримання належного зовнішнього вигляду керамічного облицювання затирання потрібно виконувати відповідно до інструкцій виробника. Особливу увагу слід звернути на кількість води для змішування, час схоплювання та час, після якого слід видалити залишок фуги. Підготовлену масу слід наносити гумовим шпателем після очищення поверхні затирання. Затирайте плитку партіями, втираючи фугу затираючим шпателем, поки щілини не будуть повністю і рівномірно заповнені. На стику горизонтальних і вертикальних поверхонь, а також у місцях з'єднання плитки з санітарно-технічними пристроями, відкосами, слід застосовувати герметизацію стійкими еластичними матеріалами, наприклад силіконом. Щоб не забруднити плитку, краї можна обклеїти малярською стрічкою, яку слід зняти до повного затвердіння фуги. Очищення затертої поверхні слід проводити відповідно до рекомендацій виробника використовуваної фуги. Надлишки фуги слід обережно видалити з експлуатаційної поверхні плитки, стежачи, щоб не змити свіжу фугу або не подряпати її поверхню.

Після завершення монтажу

Важливим етапом монтажних робіт є ретельне очищення поверхні від залишків монтажу. Для очищення плитки рекомендується використовувати загальнодоступні засоби для чищення відповідно до їх призначення (залишки цементу - засобами з кислотою реакцією, а залишки синтетичних речовин - лужними засобами). Використання чистячих засобів вимагає дотримання інструкцій виробника і проведення випробувань на невеликому фрагменті очищуваної поверхні. Хімічна стійкість даного продукту вказана в *Технічному паспорті продукту*.

Після завершення монтажних робіт та очищення підлоги поверхню слід захистити перед подальшими роботами. Застосовуваний захист захищає облицювання від подряпин і плям. Застосовуваний захист поверхні повинен щільно прилягати до основи, не допускати її зсуву і потраплянню забруднень.

Щоденний догляд

Для змивання повсякденних забруднень використовуйте лужні засоби, а для видалення накипу з води, що випаровується, періодичні слід використовувати кислі засоби.

Для кожного миття або очищення поверхні є важливою взаємодія трьох взаємодоповнюючих факторів: активність чистячого засобу, механічна дія та час. Початковий етап, який полягає у розчиненні забруднення, і метою якого є відокремлення його від керамічної поверхні, визначає ефективність очищення облицювання. Догляд за плиткою з підвищеним параметром протиковзання вимагає більших зусиль при очищенні.

При виборі чистячих засобів слід проконсультуватися з виробниками і дистриб'юторами хімічних речовин, призначених для догляду за керамічним облицюванням. Миючи плитку, пам'ятайте, що не слід використовувати мийні засоби з ополіскувачем. Дозування мийних засобів слід проводити відповідно до рекомендацій виробника.

Для чищення та догляду за скляними продуктами, з металевими елементами та елементами з нержавіючої сталі, використовуйте щадні поверхнево-активні мийні засоби, які не викликають пошкоджень (наприклад, подряпин) або втрати експлуатаційних властивостей декору.

Виробник не несе відповідальності за будь-які пошкодження плитки та декору, спричинені використанням невідповідного засобу.

ІМПРЕГНУВАННЯ

Імпрегнат, нанесений на плитку, створює тонкий шар на поверхні, надаючи їй свої параметри і в кінцевому рахунку відповідає за зовнішній вигляд облицювання. Якщо ви вирішили використовувати імпрегнати для плитки, рекомендується спочатку протестувати їх дію. Глазурована плитка виготовляється таким чином, що дозволяє використовувати її без додаткового захисту, тому використання просочувальних речовин не рекомендується.

Монтаж назовні

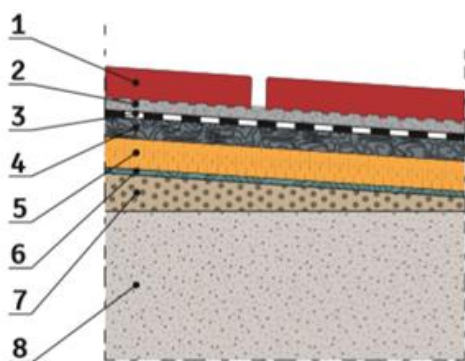
Поверхня основи, на яку буде встановлюватися плитка, повинна бути стабільною, рівною, без тріщин, ретельно очищеною і не піддаватися деформації. Для зменшення поглинаючої здатності основи слід використовувати ґрунтувальну емульсію. При укладанні плитки на балконах і терасах необхідно заздалегідь підготувати основу та шари утеплювача, а також виконати розширювальні шви. Перепади слід виконувати в ґрунтувальному шарі. Під час монтажу слід досягти повного зчеплення плитки з основою без порожнеч, в яких може

накопичуватися вода, що спричиняє небажані наслідки під час морозу. Слід використовувати лише матеріали для монтажу морозостійкої плитки.

Приклади конструкції підлогових покриттів і терас наведені на схемах

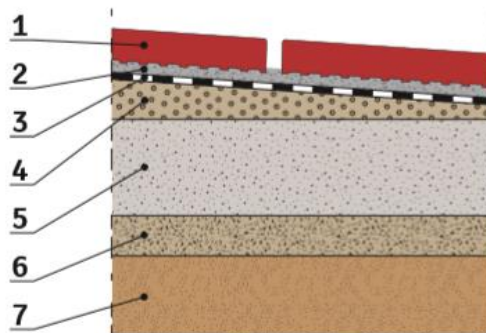
Тераса над опалюваним приміщенням.

1. Облицювання керамічною плиткою
2. Еластичний клейовий розчин
3. Вологоізоляція під плитку
4. Притискний шар з бетону
5. Теплоізоляція
6. Гідроізоляція
7. Шар перепаду (мінімум 1,5%)
8. Несуча конструкційна плита

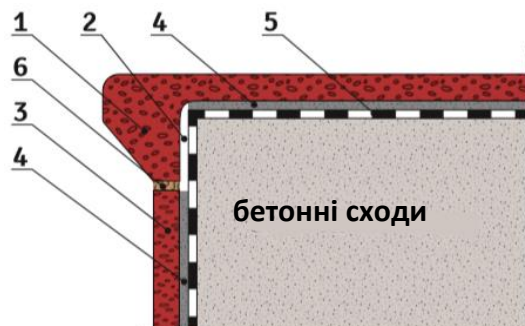
Тераса на ґрунті

1. Облицювання керамічною плиткою
2. Еластичний клейовий розчин
3. Вологоізоляція під плитку
4. Шар перепаду (мінімум 1,5%)
5. Несуча конструкційна плита
6. Вирівнювальна підсипка з піску
7. Фільтрувальний шар з щебеню

Методи монтажу плитки для сходів з крапельником

1. Плитка для сходів
2. Дистанційний зазор 3-5 мм
3. Плитка під проступ
4. Еластичний клейовий розчин
5. Вологоізоляція під плитку
6. Постійно еластичний матеріал

При укладанні плитки на проступи з крапельником залишайте зазор (3-5 мм) під носиком, не накладаючи на це місце клей або фугу.

- Для великих поверхонь необхідно зробити розширювальну щілину відповідно до рекомендацій виробника будівельної хімії.
- Ширина розширювальної щілини повинна бути не менше 10 мм.
- Рекомендована ширина фуги - 6 - 10 мм.

Утилізація відходів

Керамічна і скляна плитка і декор - це екологічно чисті вироби. Відходи цієї продукції, що утворюються під час будівельних та ремонтних робіт, а також від демонтажу плитки та декору, можуть бути відновлені і використані, наприклад, для зміцнення (рекультивациі) ділянки. Їх також можна утилізувати разом із побутовими відходами відповідно до діючих місцевих правил поводження з відходами.

Упаковку від продукту слід сортувати вибірково, з метою відновлення і переробки, відповідно до наступних категорій відходів:

- упаковка з паперу і картону,
- упаковка з пластику (плівка, стрічка)
- упаковка з пінополістиролу,
- упаковка з деревини

Правила безпеки

Поставлений продукт класифікується як безпечний за звичайних умов і не створює небезпеки для здоров'я чи навколишнього середовища. Однак пил від різання, подрібнення або механічної обробки продукту може спричинити подразнення. Тому рекомендується застосовувати лише мокрий спосіб механічної обробки.

Механічна витяжна вентиляція рекомендується там, де існує ризик вдихання пилу. Слід використовувати засоби індивідуального захисту (захисні окуляри, захисні рукавиці, протипилова маска)

Прочитайте інформацію, що міститься в листівках для окремих груп асортименту.